

Til § 57.

Bestemmelserne i almindelig lov § 31, stk. 4 og 5, om adgang til at fastsætte særlige regler for hvileperioder og kørselsperioder m. v. ved transportarbejde og ved international vejtransport er ikke bragt i anvendelse, idet Den europæiske overenskomst om international vejtransport (AETR) endnu ikke er trådt i kraft. For landevejstransport, som er omfattet af de EF-forordninger, der er omtalt i de indledende bemærkninger til kapitel 9, gælder nu forordningernes regler om kørselsperiode og pauser. Da der kan være behov for tilsvarende regler for andre arter af transport og andet arbejde, er bemyndigelsen formuleret generelt. Den træder således i stedet for almindelig lov § 8, nr. 3. Ved anvendelse af bestemmelsen kan hensyn tages ikke blot til den ansatte, men til sikkerhed og sundhed også for andre. Bestemmelsen har således sammenhæng med § 39 og § 41. Bestemmelser om begrænset arbejdstid kan indebære krav om særlige pauser i arbejdet.

De spørgsmål, der opstår af lønmæssig art i forbindelse med regler om begrænset arbejdstid, forudsættes løst ved overenskomst mellem arbejdsmarkedets parter.

Til § 58.

Bestemmelsen svarer til almindelig lov § 1, stk. 2, f), og § 31, stk. 5, og er nødvendig, fordi det af hensyn til færdselssikkerheden kan være påkrævet at bestemme, at særlige hviletids- og arbejdstidsregler for chauffører også skal gælde for selvstændige, der fører eget køretøj.

Bestemmelsen er endvidere nødvendig med henblik på ratifikation af Den europæiske overenskomst om international vejtransport (AETR).

Til kapitel 10.

De gældende regler om børns og unges arbejde findes i almindelig lov kap. 8 om lavalder og lægeundersøgelse og i kap. 9 om unge menneskers anvendelse til aften-, nat- og søndagsarbejde og om den daglige arbejdstids længde. Disse regler skal ses i sammenhæng med § 8, nr. 1, om at arbejdsministeren kan bestemme, at arbejde, hvormed der er forbundet ganske særligt faremoment, ikke må udføres af arbejdere under 18 år. Endvidere er der speciel aldersgrænse i § 19, stk. 5.

Handels- og kontorloven kap. 7 og 8 svarer til almindelig lov kap. 8 og 9.

Landbrugsloven har ikke generelle bestemmelser om børns og unges arbejde, men kun kap. 4 med nogle specielle regler om aldersgrænser for børns arbejde. De skal sammenholdes med yderligere specielle aldersgrænser i § 11, stk. 5, og § 19A, stk. 4.

I lovforslagets kap. 10 er samlet reglerne om lavalder, om arbejdstid og om hviletid, medens regler om lægeundersøgelse af unge indgår i kap. 11. De specielle aldersgrænser i almindelig lov § 19 og landbrugsloven §§ 11 og 19A er omfattet af bemyndigelsen til arbejdsministeren i forslaget § 41, nr. 1.

De væsentligste ændringer i reglerne om unge under 18 år som følge af forslaget er, 1) at unge i landbrug, gartneri og skovbrug principielt er bragt ind under samme regler som andre unge og 2) at lavalderen for alt erhvervsarbejde er sat op fra 14 år til 15 år.

Disse ændringer er indstillet af arbejdsrådet, men landbrugsrådets repræsentant i arbejdsrådet har afgivet en mindretalsindstilling imod fastsættelse af en generel aldersgrænse for børns adgang til beskæftigelse ved lettere erhvervsarbejde. De samvirkende danske landboforeninger og De samvirkende danske husmandsforeninger har givet tilslutning til denne indstilling.

Det er regeringens opfattelse, at beskyttelse af børn og unge gennem en almindelig lavalder bør gælde alle erhvervsområder. De hensyn til barnets udvikling uden forpligtelser med hensyn til erhvervsarbejde og til barnets og den unges uddannelse, som ligger til grund for det almindelige forbud imod at beskæftige børn og unge under en vis alder, gør sig gældende i landbruget såvel som i andre erhvervsområder. De særlige forhold i landbruget må efter regeringens opfattelse være tilstrækkeligt tilgodeset ved, at arbejde i den hjemlige bedrift i almindelighed er holdt uden for lovens område (§ 2, stk. 2), ved adgangen til for landbrugets vedkommende at fastsætte særlige aldersgrænser for arbejde med farlige maskiner m. v. (§ 59, stk. 2) og ved bemyndigelsen til at fastsætte regler om lettere erhvervsmæssigt arbejde (§ 59, stk. 4).

Området for reglerne er som hidtil enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste med de undtagelser, der følger af § 2, stk. 2, og § 3.

Navnlig bestemmelsen i § 2, stk. 2, nr. 2, om, at loven — bortset fra reglerne om lavalder ved beskæftigelse ved maskiner m.v., jfr. § 2, stk. 3, nr. 2, sammenholdt med § 41, stk. 1, nr. 1 — ikke gælder for børn af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand, har betydning i landbruget. Under hensyn hertil har man fundet det ubetænkeligt at kræve, at de beskyttelsesregler for unge, som gælder i andre erhverv, også skal gælde for beskæftigelse af fremmede børn i landbrug, skovbrug og gartneri. Det må herved tages i betragtning, at der i § 59, stk. 4, nr. 1, åbnes mulighed for administrativt at tillade lettere arbejde for børn under den fastsatte lavalder, jfr. § 59, stk. 4, nr. 1 og bemærkningerne hertil.